

XXVI Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 10,13-16): Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido! Bo gdyby w Tyrze i Sydonie działy się cuda, które u was się dokonały, już dawno by się nawróciły, siedząc w worze pokutnym i w popiele. Toteż Tyrowi i Sydonowi lepiej będzie naszdzić niżeli wam. A ty, Kafarnaum, czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz! Kto was sęucha, Mnie sęucha, a kto wami gardzi, Mnie gardzi; lecz kto Mnie gardzi, gardzi Tym, który Mnie posła».

«Kto was sęucha, Mnie sęucha»

Rev. D. Jordi SOTORRA i Garriga
(Sabadell, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus kieruje swoje spojrzenie w stronę tych miast Galilei, których losem wcześniej się przejmował, i w których gościł i realizował dzieła Ojca. W żadnym miejscu nie gościł i nie czynił takich cudów, jak w Korozain, Betsaidzie i Kafarnaum. Słowo zasiane było obficie, ale niemożliwość było dobre. Sam Jezus nie zdawał ich przekonać...! Jak wielką zagadką jest wolność człowieka! Możemy powiedzieć: "nie" nawet Bogu... Dobra nowina nie narzuca się siłą, a jedynie oferuje siebie i ja mam prawo zamknąć się na nią; mogę ją zaakceptować lub odrzucić. Pancałkowicie szanuje moją wolność. Jaka wielka odpowiedzialność na mnie spoczywa!

Okrzyk Jezusa: «Biada tobie, Korozain! Biada tobie, Betsaido!» (Łk 10,13) na zakończenie jego apostołskiej misji, nie jest wyrokiem skazującym, a raczej wyrazem bólu. Bliskość Królestwa Bożego nie była dla tych miast wezwaniem do pokuty i do zmiany. Jezus przyznaje, że w Sydonie i Tyrze lepszy użytek zrobiono z ofiarowanej Galilejczykom łaski.

Rozczarowanie Jezusa jest jeszcze większe, gdy mowa o Kafarnaum. «Czy aż do nieba masz być wyniesione? Aż do Otchłani zejdziesz!» (Łk 10,15). To z tego miasta pochodzi Piotr, a Jezus uczynił je centrum swojej działalności. Po raz kolejny, w słowach Jezusa możemy usłyszeć raczej smutek niż groźbę. To samo moglibyśmy powiedzieć o wielu miastach i osobach naszych czasów. Myślę, że rozwijają się i

kwitn?, podczas gdy w rzeczywisto?ci si? pogr??aj?.

«Kto was s?ucha, Mnie s?ucha» (?k 10,16). Ewangelia ko?czy si? tymi s?owami, które s? wezwaniem do nawrócenia i przynosz? nadziej?. Je?li us?uchamy s?owa Jezusa, jeszcze mamy czas. Nawrócenie polega na tym, by mi?o?? stopniowo przewyci??a?a w naszym ?yciu egoizm, a ten proces nigdy nie dobiega ko?ca. ?w. Maksym powiedzia?: «Nie ma nic tak Bogu przyjemnego, jak nawrócenie cz?owieka przy udziale szczerej skruchy».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

-

«Prawd? jest, ?e nasza wiara nie jest namacalna i nie zale?y od zmys?ów. Jest to dar od Boga, który On wlewa w pokorn? dusz?, poniewa? wiara nie mieszka w tych, którzy s? pe?ni pychy» (?w. Franciszek Salezy)

-

«Tylko S?owo Bo?e, S?owo Jezusa, nas zbawia» (Franciszek)

-

«Pokuta wewn?trzna jest radykaln? przemian? ca?ego ?ycia, powrotem, nawróceniem si? do Boga ca?ym sercem, zerwaniem z grzechem, odwróceniem si? od z?a z odraz? do pope?nionych przez nas z?ych czynów (...)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1431)